



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Janou Příbylovou ve věci

žalobce: **Sumfinidade Unipessoal LDA (ZFM)**
sídlem Rua dos Murças 6, 9000-176 Funchal, Portugalsko

proti
žalované: **OK-TOURS a.s., 00563391**
sídlem Jana Masaryka 194/39, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátem JUDr. Prokopem Benešem
sídlem Antala Staška 510/38, 140 00 Praha 4

o zaplacení 4 660 € s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 4 660 € se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 15. 11. 2018 do zaplacení, se zamítá.
- II. Změna žaloby spočívající v rozšíření žaloby o nárok na zaplacení částky 2 930 € za období od 26. 7. 2021 do 20. 11. 2021 se nepřipouští.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 22 071 Kč k rukám JUDr. Prokopa Beneše, zástupce žalované, a to do tří dnů od doručení rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se po žalované domáhal zaplacení částky 4 660 € s příslušenstvím, s odůvodněním, že vykonává majetková práva k fotografiím vytvořeným N. T.m, držitelem několik mezinárodních ocenění, a že žalovaná v období od 15. 11. 2018 do 25. 7. 2021 zobrazovala bez jeho souhlasu na svých internetových stránkách www.ok-zajezdy.cz fotografii N. T. s názvem „Xxx xxx“. Žalobce proto po žalované požadoval zaplacení částky, za kterou na internetových stránkách www.sumfinity.cz nabízí licenci k užití svého portfolia fotografií na dobu tří let a která mu v důsledku jednání žalovaná ušla, zahrnující 100% příplatek za užití fotografie bez uvedení jména autora.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

2. Žalovaná navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Namítala, že je cestovní kancelář specializující se na prodej letenek a poskytování servisních služeb pro pracovní cesty. Vedle toho na internetových stránkách www.ok-zajezdy.cz prodává zájezdy pořádané jinými cestovními kancelářemi. Pro vyhledávání a prodej zájezdů využívá software CeSYS, vyvinutý společností Darkmay s.r.o., do kterého cestovní kanceláře účastníci se provizního prodeje vkládají nabídky svých zájezdů včetně obrazových materiálů. Žalovaná sice může zájezdy filtrovat podle pořádkující cestovní kanceláře, způsobu dopravy nebo destinace, konkrétní zájezdy, které se budou na jejích internetových stránkách zobrazovat, si však vybírat nemůže. Spornou fotografii nahrála do databáze zájezdů cestovní kancelář A-Z Tour jako součást nabídky svého zájezdu „Polské památky UNESCO“. Fotografie přitom nemohly být na internetových stránkách žalované dostupné dříve než 9. 3. 2021, kdy došlo k registraci příslušné domény. Vzhledem k množství nabídek, které se v systému nacházejí, navíc není v silách žalované ověřovat, zda cestovní kanceláře získaly fotografie použité pro prezentaci jejich zájezdu legální cestou. O údajném porušení práv k fotografii se žalovaná dozvěděla 20. 10. 2021, avšak neměla k dispozici žádné konkrétní informace, které by umožnily identifikovat dotčenou fotografii. Tyto informace od žalobce získala až 13. 12. 2021 a neprodleně na ně reagovala tak, že na neoprávněné užití fotografie upozornila technickou podporu systému CeSYS. V neposlední řadě vznesla žalovaná námitku promlčení žalobou uplatněného nároku, vzhledem k tomu, že žaloba jí byla doručena až po uplynutí tříleté promlčecí lhůty.
3. Podáním učiněným dne 30. 10. 2024, které soud podle obsahu posoudil mimo jiné jako změnu žaloby ve smyslu § 95 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), žalobce rozšířil svou žalobu o nárok na zaplacení částky 2 930 € za období od 26. 7. 2021 do 20. 11. 2021.
4. O žalobě soud v souladu s čl. 5 odst. 1a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (dále jen „nařízení o drobných nárocích“), rozhodl bez nařízení jednání, neboť ústní projednání věci nepovažoval za nutné a žádná ze stran o nařízení jednání nepožádala.
5. Listinnými důkazy předloženými účastníky byly prokázány tyto skutečnosti.
6. Osvědčením o ocenění bylo prokázáno, že N. T. je autorem fotografie s názvem „Xxx xxx“ a že v roce 2023 získal za tuto fotografii stříbrnou cenu v kategorii fotografie architektury (stavby) udělovanou platformou New York Photography Awards.
7. Smlouvami ze dne 30. 6. 2020 bylo prokázáno, že N. T. poskytl společnosti Sumvest Ltd výhradní licenci k užívání svých fotografií včetně jejich uveřejňování a že jmenovaná společnost poskytla podlicenci žalobci.
8. Snímkem obrazovky zachycujícím obsah internetových stránek s názvem „Sumfinity“ bylo prokázáno, že do portfolia žalobce patří mimo jiné následující fotografie:
xxx
9. Snímkem obrazovky zachycujícím obsah internetových stránek www.ok-zajezdy.cz ze dne 25. 7. 2021 bylo prokázáno, že shodná fotografie byla na citovaných internetových stránkách použita k prezentaci zájezdu Polské památky UNESCO.
10. Výpisem z registru doménových jmen .cz ze dne 9. 9. 2024 bylo prokázáno, že doména ok-zajezdy.cz byla registrována dne 9. 3. 2021 a že držitelem této domény je žalovaná.
11. Licenční smlouvou ze dne 27. 10. 2017, e-mailovou konverzací mezi V. K. a D.H. a e-mailovou zprávou od M.V. ze dne 5. 9. 2024 bylo prokázáno, že žalovaná používá pro internetový prodej Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

zájezdů nabídkový internetový systém CeSYS, umístěný a provozovaný na serverech společnosti Darkmay s.r.o. Systém umožňuje vyhledávání zájezdů pořádaných českými a německými cestovními kancelářemi, které jsou do databáze vkládány na denní bázi. Nabídky zájezdů, obsahující popis, ceníky a fotografie, se poté zobrazují na webech provizních prodejců, kteří jejich obsah nemohou editovat. Systém dále obsahuje objednávkový formulář, prostřednictvím něhož může zákazník dovolenou objednat.

12. Snímkem obrazovky zachycujícím obsah internetových stránek www.cestovnisystem.cz ze dne 9. 9. 2024 bylo prokázáno, že cestovní systém CeSYS obsahuje přes třicet milionů nabídek 522 cestovních kanceláří.
13. Snímkem obrazovky zachycujícím obsah internetových stránek www.cestovnisystem.cz ze dne 25. 10. 2024 bylo prokázáno, že cestovní systém umožňuje cestovním kancelářím jednoduchou tvorbu a správu katalogu jejich produktů a jejich zájezdy okamžitě distribuují do široké sítě uživatelů CeSYS. Vedle toho podporuje možnost výběru a vložení TOP nabídek.
14. E-mailovou zprávou od M.V. ze dne 27. 8. 2024 bylo prokázáno, že zájezd prezentovaný za použití sporné fotografie vložila do systému CeSYS cestovní kancelář A-Z Tour.
15. E-mailovou zprávou od Roberta Fechnera, právního zástupce žalobce, ze dne 29. 7. 2021 bylo prokázáno, že žalobce žalovanou upozornil na protiprávní užití fotografie a uvedl konkrétní URL adresu, na které se fotografie měla nacházet. Zároveň požadoval, aby žalovaná nejpozději do 4. 8. 2021 prohlásila, že užívání fotografie zanechala.
16. E-mailovými zprávami od Roberta Fechnera, právního zástupce žalobce, ze dne 13. 8. 2021 a ze dne 24. 8. 2021 bylo prokázáno, že žalobce žalovanou vyzval k zaplacení částky 4 600 € s příslušenstvím a následně ji zaslal předžalobní výzvy.
17. E-mailovou zprávou od H.Š. ze dne 15. 12. 2021 bylo prokázáno, že žalovaná spornou fotografii nahlásila technické podpoře systému CeSYS. Ta jí sdělila, že u zájezdu nejsou dostupné žádné volné termíny, a že fotografie již proto není v galerii přístupná.
18. Ceníkem uveřejněným na internetových stránkách www.sumfinity.com/exklusive-licensing bylo prokázáno, že žalobce na svých internetových stránkách „Sumfinity by N. T.“ nabízí licenci k užití svého portfolia fotografií on-line na tři měsíce za 1 385 €, na šest měsíců za 1 465 €, na jeden rok za 1 615 € a na tři roky za 2 330 €. Při použití fotografií bez uvedení jejich zdroje je účtován příplatek ve výši 100 %.
19. Na základě zjištěných skutečností soud dospěl k tomuto závěru o skutkovém stavu věci. Žalobce je právníkem osobou vykonávající majetková autorská práva k fotografiím vytvořeným N. T. Žalovaná jako cestovní kancelář používá na svých internetových stránkách www.ok-zajejzdy.cz vyhledávací a prodejní systém CeSYS, vyvinutý společností Darkmay s.r.o., prostřednictvím něhož mohou uživatelé internetu vyhledávat a objednávat zájezdy pořádané jinými cestovními kancelářemi. Ve vyhledávací integrovaném do internetových stránek se tak uživatelům mimo jiné zobrazovala nabídka zájezdu prezentovaná s využitím fotografie N. T. ztvárňující xxx.
20. Po právní stránce soud posoudil věc následovně.
21. Vzhledem k tomu, že žalobce má sídlo v Portugalsku, a ve věci je tak přítomen mezinárodní prvek, soud nejprve zkoumal, zda je dána mezinárodní příslušnost českých soudů. Podle čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 63 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (nařízení Brusel I bis) se mezinárodní příslušnost řídí místem, ve kterém má Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

žalovaný své bydliště nebo sídlo. Protože místo sídla žalované je situováno na území České republiky, jsou k projednání a rozhodnutí věci mezinárodně příslušné české soudy. Rozhodným právem je podle čl. 8 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) české právo jakožto právo země, pro kterou je uplatňována ochrana dotčených práv k duševnímu vlastnictví (*lex loci protectionis*).

22. Podle § 12 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „aut. zák.“), autor má právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiná osoba může dílo užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem.
23. Podle § 18 odst. 1 aut. zák. sdělováním díla veřejnosti se rozumí zpřístupňování díla v nehmotné podobě, živě nebo ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově.
24. Podle § 40 odst. 4 aut. zák. právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.
25. Podle § 41 věty první aut. zák. domáhat se nároků podle § 40 odst. 1 písm. b) až d) a f) a § 40 odst. 3 a 4 je oprávněna namísto autora osoba, která smluvně nabyla výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít, nebo které je výkon tohoto oprávnění svěřen zákonem; nároku na přiměřené zadostiučinění k odčinění nemajetkové újmy se tato osoba může domáhat pouze za zásah do majetkových práv autorských.
26. Pro posouzení nároku žalobce je zásadní, že autorské právo je právem absolutním, což znamená, že působí proti všem (*erga omnes*), a každý je tak povinen vyvarovat se jeho porušování nebo ohrožování. Autorské právo zahrnuje výlučná práva osobnostní (§ 11 aut. zák.) a výlučná práva majetková (§ 12 a násl. aut. zák.). Do okruhu výlučných majetkových práv autora řadí autorský zákon především právo dílo užít. Jiné osoby než autor mohou toto právo vykonávat jedinečně za předpokladu, že jim k tomu autor licenční smlouvou poskytne příslušné oprávnění. Autorský zákon ani jiné právní předpisy neuvádějí žádnou definici, jež by stanovila, co vše lze podřadit pod pojem užití autorského díla. Ustanovení § 12 odst. 4 aut. zák. nicméně obsahuje demonstrativní výčet práv, jejichž výkonem dochází k užití autorského díla a která jsou podrobněji popsána v ustanoveních § 13 až § 23 aut. zák. Jeden ze způsobů užití autorského díla představuje sdělování díla veřejnosti podle § 18 odst. 1 a 2 aut. zák., tedy zpřístupňování díla či jeho rozmnoženin v nehmotné podobě po drátě nebo bezdrátově, nevylučuje zpřístupňování díla (jeho nehmotných rozmnoženin) veřejnosti takovým způsobem, že kdokoli má k tomuto dílu přístup z místa a v době, které si zvolí. Sdělováním díla veřejnosti se tak mimo jiné rozumí i zpřístupňování rozmnoženin autorského díla s využitím počítačové (internetové) sítě.
27. V řízení bylo prokázáno (a ani mezi účastníky nebylo sporné), že žalobce je na základě poskytnuté podlicence výhradním nositelem oprávnění k užití fotografií, jejichž autorem je N. T.. Zároveň bylo prokázáno, že žalovaná, která se specializuje na provizní prodej zájezdů pořádaných jinými cestovními kancelářemi, provozuje na svých internetových stránkách vyhledávač zájezdů a že některá z cestovních kanceláří účastnících se provizního prodeje vložila do databáze zájezdů přístupné prostřednictvím tohoto vyhledávače nabídku zájezdu po polských památkách UNESCO. Ten byl prezentován za použití fotografie N. T. ztvárňující xxx, vyobrazené v odstavci 8 odůvodnění. V řízení nicméně přetrvávaly pochybnosti o tom, zda se fotografie na internetových stránkách nacházela po celé Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

žalované období, respektive před 25. 7. 2021. Žalobce v rámci svých žalobních tvrzení údajně vycházel z informací poskytnutých společností RightsPilot, která pro něj obstarala důkazní materiál. Podle jejích zjištění se fotografie na internetových stránkách objevila již 15. 11. 2018 s tím, že internetová stránka nedoznala až do 25. 7. 2021, kdy byla pořízena příslušná fotodokumentace, žádných změn. Na podporu svého tvrzení však žalobce ani poté, co jej soud v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení o drobných nárocích za přiměřeného použití § 118a odst. 3 o. s. ř. poučil o neunesení důkazního břemene, neoznačil žádné důkazy. Ba co víc, žalovaná v řízení prokázala, že fotografie nemohla být na jejích internetových stránkách přístupná dříve než 9. 3. 2021, kdy došlo k registraci domény okzajezdy.cz. Z toho plyne, že za období od 15. 11. 2018 od 8. 3. 2021 nebyla žaloba podána důvodně a že za období od 9. 3. 2021 do 25. 7. 2021 nebyla existence nároku prokázána.

28. Pokud by byl tvrzený skutkový stav prokázán, posouzení důvodnosti žalobou uplatněného nároku by dále záviselo na zodpovězení otázky, zda zpřístupnění nabídky zájezdu obsahující spornou fotografii prostřednictvím vyhledávače integrovaného do internetových stránek žalované představuje sdělování díla veřejnosti ve smyslu § 18 odst. 1 aut. zák.
29. Zda lze určité jednání kvalifikovat jako sdělování díla veřejnosti je třeba posoudit individuálně vzhledem k okolnostem konkrétního případu. Judikatura Soudního dvora řadí mezi tyto okolnosti především úlohu provozovatele internetové služby při zpřístupňování chráněného obsahu a jeho subjektivní vztah k zásahu do autorských práv. Obecně lze konstatovat, že provozovatel internetové služby (zde provozovatel internetového vyhledávače) uskutečňuje sdělování díla veřejnosti, je-li jeho jednání zahrnuto zaviněním, tedy koná-li při plné znalosti důsledků svého jednání s cílem poskytnout třetím osobám přístup k chráněným dílům (srov. například rozsudky Soudního dvora ze dne 7. 12. 2006 ve věci C-306/05, *SGAE*, bod 42, ze dne 14. 6. 2007 ve věci C-610/15, *Stichting Brein*, a ze dne 22. 6. 2021 ve spojených věcech C-682/18 a C-683/18, *YouTube a Cyando*). K obdobným závěrům Soudní dvůr dospěl i ve vztahu ke zpřístupňování chráněného obsahu zveřejněného bez souhlasu autora prostřednictvím hypertextových odkazů nebo prostřednictvím odkazů využívajících techniku framingu (k tomu viz rozsudek ze dne 8. 9. 2016 ve věci C-160/15, *GS Media*, nebo rozsudek ze dne 9. 3. 2021 ve věci C-392/19, *VG Bild-Kunst*), avšak s tím rozdílem, že má-li umístění odkazů výdělečnou povahu (je-li takové umístění uskutečňováno za účelem dosažení zisku), lze vědomost zřizovatele odkazu presumovat. Osoba, která na své internetové stránky umístila hypertextový nebo jiný odkaz bývá totiž zpravidla seznámena s obsahem, na který odkazuje. Lze proto očekávat, že provedla nezbytná ověření, aby se ujistila, že dotčené dílo nebylo na stránce, na kterou odkaz vede, zveřejněno protiprávně. Na provozovatele internetových služeb, který obsah služby nemá pod svou kontrolou, však takovou domněnku aplikovat nelze (srov. již citovaný rozsudek ve věci *YouTube a Cyando*, body 87 až 89).
30. Pro posouzení, zda lze jednání žalované podřadit pod sdělování díla veřejnosti, je tudíž určující, zda žalovaná věděla nebo měla vědět, že její vyhledávač poskytuje veřejnosti přístup k chráněnému obsahu, tedy že do databáze zájezdů přístupné prostřednictvím vyhledávače některá z cestovních kanceláří zúčastněných na provizním systému prodeje umístila fotografie chráněné autorským právem, aniž měla k takovém užití svolení jejich autora nebo od něj odvozeného nositele autorských práv (nabyvatele výhradní licence). Jestliže by v řízení vyšlo najevo, že žalovaná věděla nebo měla vědět, že její vyhledávač poskytuje veřejnosti přístup k protiprávnímu obsahu, například proto, že byla na tuto skutečnost upozorněna nositelem autorských práv, bylo by třeba mít za to, že zpřístupnění chráněného obsahu je sdělováním veřejnosti ve smyslu § 18 odst. 1 aut. zák.
31. Žalovaná prokázala, že databáze zájezdů, ve které lze vyhledávat prostřednictvím vyhledávače integrovaného do jejích internetových stránek, obsahuje velké množství nabídek a že není v jejích silách ověřit, zda některá z cestovních kanceláří účastnících se provizního prodeje neprezentuje své zájezdy za použití fotografií, k jejichž užití nemá svolení autora (nabyvatele výhradní licence). Žalobce sice tvrdil, že software CeSYS obsahuje širokou škálu nástrojů, které cestovním kancelářím umožňují vykonávat nad vyhledávačem vysokou míru kontroly a přizpůsobovat výsledky hledání potřebám Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

svého podnikání, takový závěr však nemá oporu v jím předložených důkazech. Z listin předložených žalobcem vyplynulo, že software CeSYS podporuje možnost výběru a vložení „TOP nabídek“. To ovšem nic nevypovídá o tom, zda má cestovní kancelář možnost vybírat v databázi zájezdů konkrétní zájezdy, které se budou na jejích internetových stránkách v rámci vyhledávače zobrazovat. Žalobce tedy ani v návaznosti na poučení poskytnuté soudem podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. neprokázal, že by žalovaná nad obsahem vyhledávače vykonávala kontrolu, respektive že jí obsah vyhledávače musel a měl být znám. Závěr, že žalovaná nemá nad obsahem vyhledávače dostatečnou kontrolu, ostatně podporují i důkazy předložené žalovanou bezprostředně před vyhlášením rozsudku. Z těchto důkazů jednoznačně plyne, že žalovaná může portfolio svých zájezdů limitovat výběrem konkrétních cestovních kanceláří, destinací, způsobů dopravy nebo typů ubytování, konkrétní zájezdy ovšem v databázi vybírat nelze.

32. Žalobce nadto tvrdil, že žalovanou na výskyt fotografie v jejím vyhledávači upozornil. Podle svých slov tak ovšem učinil až 29. 7. 2021, tedy po uplynutí doby, ve které podle něj mělo dojít k protiprávnímu zásahu, a ke kterému tudíž vztahuje svůj nárok na náhradu škody (ušlého zisku).
33. Měla-li internetová veřejnost ke sporné fotografii prostřednictvím vyhledávače přístup, ačkoli žalovaná nemohla vědět, že zpřístupňováním fotografie dochází k zásahu do majetkových práv autorských, nelze její jednání považovat za zaviněné (zahrnuté zaviněním alespoň ve formě nevědomé nedbalosti), což znamená, že žalovaná svým jednáním nenaplnila znaky sdělování díla veřejnosti dovozené judikaturou Soudního dvora ve vztahu k výkladu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (tzv. informační směrnice), z něhož vychází ustanovení § 18 odst. 1 a 2 aut. zák. Jinými slovy řečeno, žalovaná do majetkových práv žalobce nezasáhla, a není tak ve věci pasivně legitimována.
34. Žalované lze dát také částečně za pravdu v tom, že žalobou uplatňovaný nárok by byl (zčásti) promlčen. Ustanovení § 619 odst. 2 ve spojení s § 620 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), váže počátek běhu tříleté subjektivní promlčení lhůty na vědomost o škodě a o totožnosti osoby povinné k její náhradě. Vědomost o těchto okolnostech je přitom dána také tehdy, jestliže nositel práva, jehož promlčení je posuzováno, o škodě a o totožnosti odpovědné osoby vědět měl a mohl (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. 25 Cdo 1510/2019, uveřejněný pod č. 91/2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Vzhledem k tomu, že fotografie byla šířena prostřednictvím veřejné internetové sítě, nemá soud žádných pochyb o tom, že žalobce mohl a měl porušování svých práv zjistit prakticky okamžitě poté, co došlo k uveřejnění fotografie. Lze proto uzavřít, že uplatnil-li žalobce své právo na náhradu škody u soudu dne 5. 7. 2024, soud by mu s ohledem na námitku promlčení vznesenou žalovanou mohl přiznat pouze nároky vztahující se k období od 5. 7. 2021 do 25. 7. 2021.
35. Výše popsané úvahy vedly soud k tomu, že žalobu na náhradu škody, opírající se o ustanovení § 40 odst. 4 ve spojení s § 41 větou první aut. zák., jako neopodstatněnou zamítl (výrok I tohoto rozsudku).
36. Ve výroku II pak soud nepřipustil změnu žaloby spočívající rozšíření žaloby o nárok na zaplacení částky 2 930 €, vztahující se k období od 26. 7. 2021 do 20. 11. 2021. Podle § 95 odst. o. s. ř. může žalobce svou žalobu měnit jen se souhlasem soudu, a to zásadně jen tehdy, mohou-li výsledky dosavadního řízení sloužit jako podklad o změněném návrhu. Ke změně žaloby však žalobce přistoupil v době, kdy soud od účastníků nashromáždil dostatek podkladů pro to, aby ve věci rozhodl. Skutkové závěry učiněné z dosavadních důkazů by přitom bylo třeba doplnit přinejmenším v tom směru, zda žalovaná na oznámení provedené žalobcem reagovala včasným znepřístupněním chráněné fotografie. Provedená změna žaloby se navíc přičí specifické (zkrácené) povaze řízení o drobných nárocích, ve kterém je soud při svém rozhodování vázán poměrně krátkými lhůtami. V neposlední řadě nebylo možno změnu žaloby připustit proto, že hodnota žalovaného nároku by přesáhla 5 000 €, a věc by tudíž podle čl. 2 odst. 1 nařízení o drobných nárocích přestala spadat do jeho působnosti. Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

37. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 151 o. s. ř. ve spojení s čl. 16 nařízení o drobných nárocích a žalované, která byla ve věci plně úspěšná, přiznal na náhradě těchto nákladů částku 22 071 Kč (výrok II tohoto rozsudku). Žalovaná byla v řízení zastoupena advokátem, což znamená, že náleží jí náležitá náhrada nákladů potřebných pro její zastupování. Ty byly tvořeny odměnou advokáta podle § 6 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve výši 17 340 Kč za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě a duplika ze dne 13. 11. 2024) po 5 780 Kč (sazba odměny za jeden úkon byla vypočtena z tarifní hodnoty 4 660 € přepočtené dle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou na 117 000 Kč), paušální náhradou hotových výdajů vynaložených advokátem podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 900 Kč za tři úkony po 300 Kč a náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 3 831 Kč, kterou je advokát povinen ze své odměny a ze svých náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu. Platební místo soud stanovil podle § 149 odst. 3 o. s. ř. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto v souladu s § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř. Rozhodnutí je podle čl. 15 odst. 1 nařízení o drobných nárocích předběžně vykonatelné. Lhůta k plnění tedy počíná běžet již ode dne doručení rozsudku žalobci, který má podle něj povinnost plnit (§ 160 odst. 4 o. s. ř.).

Poučení:

Proti výrokům I a III rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Proti výroku II tohoto rozsudku není odvolání přípustné [§ 202 odst. 1 písm. d) o. s. ř.].

Nesplní-li žalobce dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může žalovaná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuční návrh.

Praha 14. listopadu 2024

Mgr. Jana Příbylová
soudkyně